

A Bencher formatted using **דיסקריא**, a dyslexia-friendly font.

On Shabbat and Holidays

שיר המעלות בשוב ד' את שיבת ציון היינו כחלמים. אז ומלא שחוק פינו ולשונונו רנה
אז יאמרו בגוים הגדיל ד' לעשות עם אלה. הגדיל ד' לעשות עמנו היינו שמחים. שובה
ד' את שביתנו כאפיקים בנגב. הזרעים בדמעה ברנה יקצרו. הלוך ילך ובכה נשא משך
הזרע בא יבוא ברנה נשא אלמתיו.

If there are three who have eaten together (if 10 add the words in parentheses)

רבותי, נברך:

Leader

יהי שם ד' מברך מעתה ועד עולם:

Others

ברשות מרנן ורננן ורבתי, נברך (בעשרה אלקינו)
שאכלנו משלו:

Leader

ברוך (אלקינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

Others

ברוך (אלקינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

Leader

**בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַזֶּה אֶת
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחֵן בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים, הוּא
נִתֵּן לָחֵם לְכָל־בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדּוֹ וּבְטוֹבוֹ
הַגָּדוֹל תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ וְאֵל יַחְסֹר לָנוּ מִזֶּזֶן
(תָּמִיד) לְעוֹלָם וְעַד בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוּא
אֵל זֶן וּמְפָרֵן לְכָל וּמְטִיב לְכָל וּמְכִין מִזֶּזֶן לְכָל־
בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרוּךְ אַתָּה ד' הַזֶּה אֶת הַכֹּל.**

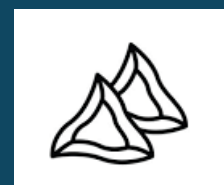
**נוֹדָה לָךְ ד' אֱלֹקֵינוּ עַל שֶׁהִנַּחֲלָתָ לְאַבוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרוֹחֲבָה וְעַל שֶׁהוֹצֵאתָנוּ ד'
 אֱלֹקֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּפְדִיתָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים וְעַל
 בְּרִיתְךָ שֶׁחֲתַמְתָּ בְּבִשְׁרֵנוּ וְעַל תּוֹרַתְךָ שֶׁלְּמַדְתָּנוּ
 וְעַל חֻקֶיךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ וְעַל חַיִּים חַן וְחֶסֶד
 שֶׁחֹנְנָתָנוּ, וְעַל אֲכִילַת מַזוֹן שֶׁאַתָּה זָן וּמְפָרְנֵס
 אוֹתָנוּ תָּמִיד, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה.**

On Hanukkah or Purim

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מתתיהו בן יוחנן כהן
 גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל
 להשכיחם מתורתך ולהעבירם מחקי רצונך ואתה ברחמיך הרבים
 עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם דנת את דינם נקמת את
 נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וטמאים ביד
 טהורים ורשעים ביד צדיקים וזדים ביד עוסקי תורתך ולך עשית שם
 גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן
 כהיום הזה ואחר כך באו בניך לדביר ביתך ופנו את היכלך וטהרו
 את מקדשך והדליקו נרות בחצרות קדשך וקבעו שמונת ימי חנכה
 אלו להודות ולהלל לשמך הגדול.

על הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות
 שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה. בימי מרדכי ואסתר בשושן
 הבירה כשעמד עליהם המן הרשע בקש להשמיד להרוג ולאבד את
 כלהיהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש
 שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז ואתה ברחמיך הרבים הפרת
 את עצתו וקלקלת את מחשבתו והשבותילו גמולו בראשו ותלו אותו
 ואת בניו על העץ ועשית עמהם נסים ונפלאות ונודה לשמך הגדול
 סלה.

וְעַל הַכֹּל ד' אֱלֹקֵינוּ אֲנַחֲנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים
אוֹתְךָ, יְתַבְרַךְ שְׁמֶךָ בְּפִי כָל חַי תְּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד,
כַּכְתוּב: וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ, וּבִרְכַתְּ אֶת ד' אֱלֹהֶיךָ עַל
הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה ד', עַל
הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן.

רְחָם נָא ד' אֱלֹקֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ, וְעַל
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ, וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדְךָ, וְעַל
מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ, וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל
וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֱלֹקֵינוּ, אֲבִינוּ,
רַעֲנוּ, זוּנְנוּ, פִּרְנָסְנוּ וְכִלְכְּלְנוּ וְהַרְוִיחְנוּ, וְהַרְוִיחְנוּ
לָנוּ ד' אֱלֹקֵינוּ מְהֵרָה מְכֹל צְרוּתֵינוּ. וְנָא אֵל
תִּצְרִיכְנוּ ד' אֱלֹקֵינוּ, לֹא לִיּוֹדֵי מִתְנַת בָּשָׂר וָדָם
וְלֹא לִיּוֹדֵי הַלְוֹאתָם, כִּי אִם לִיּוֹדֵי הַמְּלָאָה
הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֲבָהּ, שְׁלֹא יִבּוֹשׁ וְלֹא
נִכְלָם לְעוֹלָם וָעֶד.

On Shabbat

רצה והחליצנו ד' אלקינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו ד' אלקינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו ד' אלקינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות

On Rosh Chodesh or Yomtov:

אלקינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא יגיע ויראה וירצה ישמע ויפקד ויזכר זכרוננו וזכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון כלם עמך בית ישראל לפניך, לפלטה לטובה לחן לחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום

ראש החדש

חג המצות

חג הסוכות

שמיני עצרת החג

חג השבועות

הזכרון

הזה, זכרנו ד' אלקינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים, בדבר ישועה ורחמים; חוס וחסנו, ורחם עלינו, והושיענו כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

**וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.
בְּרוּךְ אַתָּה ד', בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלַיִם. אָמֵן.**

**בְּרוּךְ אַתָּה ד' אֱלֹהֵינוּ, מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הָאֵל
אָבִינוּ, מִלְכֵנוּ, אֲדִירֵנוּ, בּוֹרְאֵנוּ, גֹּאֲלֵנוּ, יּוֹצְרֵנוּ,
קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל, הַמֶּלֶךְ
הַטּוֹב וְהַמִּיטִיב לְכֹל, שֶׁבְּכֹל יוֹם וַיּוֹם הוּא
הַיְטִיב, הוּא מִיטִיב, הוּא יִיטִיב לָנוּ, הוּא גִמְלָנוּ,
הוּא גּוֹמְלָנוּ, הוּא יְגַמְלָנוּ לְעַד, לְחַן וּלְחֶסֶד
וּלְרַחֲמִים וּלְרוּחַ הַצֵּלָה וְהַצִּלָּה, בְּרַכָּה וַיְשׁוּעָה,
נְחָמָה פְּרִנְסָה וְכִלְכֵּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם,
וְכֹל טוֹב; וּמְכַל טוֹב לְעוֹלָם אֵל יַחְסְרָנוּ.**

**הַרְחֵמֵנוּ הוּא יְמַלּוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד. הַרְחֵמֵנוּ
הוּא יְתַבְּרֵנוּ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִשְׁתַּבַּח
לְדוֹר דוֹרִים, וַיִּתְפָּאֵר בְּנוֹ לְעַד וּלְנִצְח וְנִצְחִים,
וַיִּתְהַדָּר בְּנוֹ לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים.**

הַרְחָמֵן הוּא יִפְרֹנְסֵנוּ בְּכַבוֹד. הַרְחָמֵן הוּא
יִשְׁבּוֹר עָלֵנוּ מֵעַל צְוָאֲרֵנוּ, וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ
קוֹמָמִיּוֹת לְאֲרָצֵנוּ. הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה
מְרֻבָּה בְּבֵית הַזֶּה, וְעַל שְׁלַחַן זֶה שְׂאֲכָלְנוּ עָלָיו.
הַרְחָמֵן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוֹר
לְטוֹב, וַיְבַשֵּׁר לָנוּ בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת
וְנַחֲמוֹת.

הַרְחָמֵן, הוּא יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר לָנוּ,
כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרַכְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, אֲבָרְהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב:
בְּכָל, מְכָל, כָּל, כֵּן יְבַרֵךְ אוֹתָנוּ כָּלֵנוּ יַחַד, בְּבְרָכָה
שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר אָמֵן:

בְּמָרוֹם יִלְמְדוּ. בְּבְרָכָה שְׁלֵמָה, וְנֹאמַר: אָמֵן
עָלֵיהֶם וְעָלֵינוּ זְכוֹת שְׁתֵּהא לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם.
וְנִשְׂא בְרָכָה מֵאֵת ד', וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל,
וְנִמְצָא חַן וְשִׂכָר טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם.

On Shabbat, Rosh Chodesh, or Yomtov:

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוּ שַׁבַּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים.

הַרְחַמֵּן הוּא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׁכָלוּ טוֹב.

הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה.

הַרְחַמֵּן הוּא יַחְדָּשׁ עֲלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלְבִרְכָה.

הַרְחַמֵּן הוּא יְקִים לָנוּ אֶת סֶכֶת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת.

**הַרְחַמֵּן הוּא יִזְכֵּנוּ לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ וְלַחַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא. מִגְדִּיל (בַּיּוֹם שֶׁמִּתְפַּלְלִים בּוֹ מוֹסֵף
וּבְמִלּוּה מַלְכָּה-מִגְדוֹל) יִשׁוּעוֹת מַלְכוּת, וְעֹשֶׂה חֻסָּד
לְמְשִׁיחוֹ, לְדָוִד וּלְזָרְעוֹ עַד עוֹלָם. עֹשֶׂה שְׁלוֹם
בְּמִרוֹמָיו, הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ: אָמֵן.**

**יִרְאוּ אֶת דִּי קְדָשׁוֹ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו.
כְּפִירִים רָשׁוּ וְרַעְבוּ, וְדָרְשׁוּ דִי לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב.**

הוֹדוּ לַד' כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. פּוֹתַח אֶת
יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכֹל חַי רָצוֹן. בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר
יִבְטַח בְּד', וְהָיָה ד' מִבְּטַחוֹ. נֶעַר הָיִיתִי גַם
זָקֵנְתִי, וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ
לֶחֶם. ד' עֲזַר לְעַמּוֹ יִתֵּן, ד' יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.